

ת"פ 58047/05/13 - מדינת ישראל נגד מוניר אבו רביעה

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 58047-05-13 מדינת ישראל נ' אבו רביעה

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוניר אבו רביעה

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום:

א. **בת"פ 58047-05-13** הורשע הנאשם בעבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין בניגוד לסעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום ביום 27.8.12, בכביש 35 בקרבת מושב שדה משה, הסיע הנאשם ברכבו מקרית גת למחסום תרקומיא 10 תושבי הרשות הפלסטינאית כאשר ל-5 מתוכם לא היה אישור שהיה כדין.

ב. **בת"פ 12934-1-13** הורשע הנאשם בעבירות של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, בנסיבות מחמירות בניגוד לסעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 והסעת נוסעים במספר העולה על המותר על פי רישיון הרכב בניגוד לתקנה 84(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א 1961.

על פי עובדות כתב האישום ביום 6.1.13 הנאשם סיכם עם 13 תושבי האיזור כי יסיעם מאיזור דהריה ליעדם במרכז הארץ, זאת בתמורה לתשלום שנע בין 100-150 ₪ מכל אחד מהם. כשעה לאחר מכן, בכביש 431 מכיוון רמלה לבאר יעקב, הסיע הנאשם את תושבי האיזור, כאשר ל-10 מתוכם לא היה אישור שהיה כדין. בנסיבות המפורטות הסיע 13 נוסעים, מספר העולה על מספר הנוסעים המצויין ברישיון הרכב.

הסדר הטיעון

2. ביום 10.3.15 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה, יורשע, יצרף את התיק הנוסף ויפנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. הצדדים יטענו לאחר קבלת התסקיר. עמדת המאשימה היא למאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה וחילוט הרכב.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה

3. שירות המבחן סקר את הרקע האישי, המשפחתי והעברייני של הנאשם. הנאשם בן 28, נשוי, ואב לשלושה ילדים קטינים, סיים 9 שנות לימוד, מתגורר בפזורת אבו רביע. גדל במשפחה ברוכת ילדים. לאביו 20 ילדים משתי נשים. הנאשם עבר תאונת עבודה וסובל מפריצות דיסק. עבד בעבודות שונות ובתקופה הרלוונטית עבד בהסעת שוהים בעלי אישור עבודה. מצבו הכלכלי קשה. לנאשם הרשעות בגין עבירת רכוש ועבירת אלימות. הנאשם ריצה מאסר בעבודות שירות. הנאשם הוזמן ל-4 בדיקות לאיתור שרידי סם, הוא התייצב לשתיים מתוכן שנמצאו ללא שרידי סם. הנאשם לקח אחריות על העבירות שביצע, באחד המקרים טען ששאל את הנוסעים אם יש להם אישורים ולא בדק, במקרה השני ידע כי הם ללא אישורים ובהתאם להסיעם כי הדבר משתלם כלכלית.

שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היה מרתיע לאור המחירים ששילם. הנאשם ביטא התעניינות בשיקום תעסוקתי. שירות המבחן סקר את הסיכויים והסיכונים הנובעים מאופיו של הנאשם ומנסיבות חייו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מעוניין לרכוש מקצוע ולנהל אורח חיים נורמטיבי.

לאור כל האמור המליץ שירות מבחן על מאסר קצר בעבודות שירות, עונש שיבהיר את חומרת העבירה, לצד צו מבחן, במסגרתו ידרש למסור דגימות לאיתור שרידי סם ויתואם לו הליך לשיקום תעסוקתי.

4. הממונה על עבודות השירות הגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם לפיו לא נמצא לנאשם מקום השמה בעבודות שירות, זאת משום שבעבר ריצה מאסר בעבודות שירות, ועל פי חוות הדעת של המפקח, תפקודו לא היה חיובי באופן מלא בשל היעדרויות ללא אישור.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בת"פ 58047-05-13 נע בין 3-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ומתחם העונש ההולם בת"פ 12934-01-13 נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לדבריה מדובר בעבירה בעלת פוטנציאל לסיכון בטחוני ויש להחמיר בשל המצב הביטחוני הקשה בו אנו נמצאים בתקופה זו. כמו כן, הדגישה כי יש לפגוע בכדאיות הכלכלית שבביצוע עבירה זו ומכאן שיש להשית קנס משמעותי ומרתיע בשווי אלפי שקלים. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה. לאור העובדה כי הנאשם נותן את הדין על שני אישומים עתרה המאשימה להטיל על הנאשם את הרף הבינוני-גבוה קרי, עונש שלא יפחת מ-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס משמעותי ומרתיע, פסילה בפועל פסילה מותנית וקנס. כן עתרה לחילוט הרכב.

6. ב"כ הנאשם הפנה לכך שחלפו שנים רבות מביצוע העבירות ולא נפתחו תיקים נוספים. לדבריו הנאשם זנח לחלוטין את העולם העברייני, הוגש תסקיר חיובי שמצביע על סיכויי שיקום, והמליץ על העמדת הנאשם במבחן. ב"כ הנאשם עתר לקבלת תסקיר משלים בשל הזמן הרב שחלף מהתסקיר הקודם. ב"כ הנאשם טען כי הממונה חרג מסמכותו כשמצא את הנאשם לא מתאים לעבודות שירות בשל אופן ריצוי המאסר הקודם שהוטל עליו. במאסר הקודם לא התבקשה הפקעת המאסר ואין זו מסמכותו של הממונה לפסול מועמד בשל כך. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה המלמדת לשיטתו על העונש הראוי. לאור כל האמור עתר ב"כ הנאשם להטיל על עמוד 2

הנאשם מע"ת, קנס פסילה מותנית מבחן ושל"צ. לחלופין, להורות לממונה להגיש חוות דעת נוספת ולהסתפק במאסר בעבודות שירות.

דין

7. הנאשם נותן את הדין בגין שני אישומים נפרדים, אשר אירעו במועדים שונים, ולפיכך, יקבע לכל אחד מהארועים בנפרד מתחם עונש הולם.

8. במקרה דנן, **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירות אותן ביצע הנאשם, הוא שלום הציבור ובטחונו, זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה, שלומם של ציבור המשתמשים בדרך.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** בנסיבות תיקים אלה הינה ברף הבינוני-גבוה, בשים לב למספר הנוסעים שהסיע הנאשם.

ראו דברים שנכתבו לאחרונה על ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בעפ"ג 33170-01-17 **מדינת ישראל נ' אלריאטי** (7.6.17):

"מי שמסיע רכב עמוס בשוהים בלתי חוקיים כפי שבענייננו, מסייע ביצירת תשתית לפעילות חבלנית ואף פוגע בבטחון המדינה, גם אם אין בכוונתו לגרום נזק בטחוני. שהרי אין המסיע יכול לדעת בוודאות מי כל נוסעיו או מה הם כוונותיהם של מי מהנוסעים."

10. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירות** לקחתי בחשבון כי באחד המקרים הסיע הנאשם 5 שוהים בלתי חוקיים ובמקרה השני הסיע 10 שוהים בלתי חוקיים בתמורה לשכר של 100-150 ₪ עבור כל נוסע. לקחתי בחשבון לחומרה, כי במקרה השני עולה מעובדות כתב האישום כי הנאשם הסיע את השוהים משטחי הרשות, מדהריה, לתוככי מדינת ישראל, כי היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה וכי כאמור נעשתה משיקולים כלכליים. הנאשם כאמור בתסקיר שירות המבחן התפרנס מהסעות של תושבי הרשות באותן השנים.

ראו בעניין זה רע"פ 3674/04 **סאלם נ' מדינת ישראל** (12.2.06): "חומרה יתירה נודעת לעבירות הנעברות על רקע כספי או עסקי. ברי כי אנשים העוסקים דרך קבע בהסעתם של שוהים בלתי חוקיים - בעיקר במקום שהמדובר הוא בהסעה משטחי האיזור אל תוך ישראל - גורמים לסיכון רב יותר של הציבור...".

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים - בנסיבות של הסעת 5 שוהים**, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר קצר וכלה במאסר של שנה, ראו למשל:

רע"פ 2572/16 **חננאל סויסה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשני אישומים, באחד הורשע בעבירות של הסעת 4 שב"חים וסיוע לכניסתם לישראל ובאישום השני הורשע בהסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 7726/13 **גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של הסעת 4 שוהים בלתי חוקיים מכיוון השומרון לתוככי ישראל. הוא נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בביצוע שתי עבירות של הסעה שלא כדין (3 שב"חים ו-5 שב"חים). הוא נידון לשישה חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי-ים) 7465-06-15 **וזוז נ' מדינת ישראל** (22.2.16), המערער הודה והורשע בעבירות של הסעה בנסיבות מחמירות, ובכתב אישום נוסף ובו שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. המערער הסיע ברכב המיועד ל-4 אנשים, 6 שוהים בלתי חוקיים בנוסף הפר המערער מעצר בית פעמיים. נגזרו על המערער 6 חודשי מאסר ויום ומאסר על תנאי. ערעור נדחה.

עפ"ג (ב"ש) 58809-10-13 **עוואני אבו מחארב**, הנאשם הורשע בשני אישומים, בכל אחד מהם הסיע 3 שוהים בלתי חוקיים. בית משפט קמא גזר 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ו-6 חודשי פסילה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, אך בשל נסיבותיו האישיות והפחית את המאסר ל-4 חודשים בעבודות שירות ואת הפסילה ל-3 חודשים.

עפ"ג (מרכז) 1671-09-13 **סאלח נ' מדינת ישראל**, התקבל חלקית ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של הסעת ארבעה שב"חים. בית משפט השלום גזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל, בית משפט מחוזי קיבל את הערעור בנוגע לעונש המאסר, והוא נידון לשנת מאסר בפועל.

ראו גם: ת"פ (טבריה) 55696-05-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד טאהא** (הסעת 5 שב"חים - 3 חודשי ע"ש); ת"פ (רמלה) 66277-09-14 **מדינת ישראל נ' מחמד עטיה** (3 אישומים - הסעת שב"ח, 3 שב"חים, 4 שב"חים - 4 חודשי ע"ש); ת"פ (רמלה) 48148-05-14 **מדינת ישראל נ' מוסא ג'אבר** (הסעת 4 שב"חים בתמורה לשכר - 2 חודשי ע"ש); ת"פ (קג"ת) 35818-02-14 **מדינת ישראל נ' אלגבור** (2 אישומים של הסעת 3 שב"חים - 3 חודשי ע"ש); ת"פ (כ"ס) 53091-12-13 **מדינת ישראל נ' סלאיימה** (הסעת 5 שב"חים - 2 חודשי ע"ש); ת"פ (פ"ת) 30626-08-13 **מדינת ישראל נ' בדיר** (הסעת 5 שב"חים - מע"ת ושל"צ); ת"פ (ים) 52636-04-13 **מדינת ישראל נ' עבדאללה** (הסעת 2 שב"חים - מע"ת ושל"צ); ת"פ (ים) 59838-12-12 **מדינת ישראל נ' אלצראיעה** (הסעת 3 שב"חים - מע"ת).

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים בנסיבות של הסעת 10 נוסעים בתמורה לשכר, כשהנסיעה היא מכיוון שטחי הרשות לתוככי מדינת ישראל** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממספר חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר בפועל, ראו למשל:

· רע"פ 3901/16 **דע"פ נ' מדינת ישראל** (5.6.16), המבקש הורשע בעבירות של הסעת שב"חים וחוסר פוליסה ובשני תיקים נוספים בעבירות של הסעה שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה בזמן פסילה והפרת הוראה חוקית. המבקש הסיע ברכב המיועד ל-2 נוסעים, 34 שוהים בלתי חוקיים לאחר שהרכב עבר שינוי מבני. בתיק נוסף, נהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא פוליסה, בזמן שהיה נתון בפסילה כל זאת כשמסיע 4 שוהים בלתי חוקיים. בתיק אחר, הפר המבקש את תנאי שחרורו, נהג ברכב בעודו בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית משפט קמא גזר עליו 9 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה, פסילה על תנאי וקנס. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והמחוזי החמיר עונשו ל-15 חוד' מאסר בפועל ויותר רכיבי הענישה יוותרו על כנם. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.

· רע"פ 513/15 **מריסי נ' מדינת ישראל** (29.6.15), הנאשם הורשע בעבירה של הסעת תושב זר בשירותי הסעות, בנהיגה פוחזת ובהסעת נוסעים בשכר. הנאשם הסיע 11 שב"חים ו-7 מתוכם ישבו על רצפת הרכב. בית משפט קמא גזר 8 חוד' מאסר, מאסר על תנאי וקנס. בית משפט מחוזי קיבל את ערעור הנאשם והעמיד המאסר על 5.5 חודשים. בהסכמת הצדדים ניתנה רשות ערעור והמאסר הוסב לריצוי בדרך של עבודות שירות.

· ע"פ 617/15 **מונתסר נ' מדינת ישראל** (2.3.15) הנאשם הורשע בבית משפט המחוזי בירושלים, בעבירות של הסעה שלא כדין, אי חגירת חגורת בטיחות והסעת נוסעים מעל המותר (הנאשם זוכה מהעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות). הנאשם הסיע ברכב המיועד למספר נוסעים קטן, 23 שב"חים. הנוסעים ישבו על רצפת הרכב כשהם לא חגורים. הנאשם נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה וקנס. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

· רע"פ 2742/13 **עיסא נ' מדינת ישראל** (28.4.13). המבקש הורשע בעבירה של הסעת תושב זר. הנאשם הסיע 14 שב"חים בתמורה לתשלום של 10 ₪ מכל נוסע. בית משפט קמא גזר 6 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעור לבית משפט מחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

· ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** (4.8.13). הנאשם הורשע בעבירות של הסעת שב"חים שלא כדין וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. הנאשם הסיע 25 שב"חים ברכב שמורשה להסיע עד 12 נוסעים. נגזרו עליו 13 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. בעליון נקבע כי מתחם העונש ההולם לעניין מסיעים, מלינים ומעסיקים בנסיבות מחמירות נע בין 5 ל-15 חודשי מאסר. בשל עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הוחמר עונשו של הנאשם והוא נידון ל-20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

· עפ"ג (י-ם) 16815-05-15 **ליל נ' מדינת ישראל** (30.6.15), הנאשם הורשע בעבירות של הסעת שב"חים. הנאשם הסיע 13 שב"חים תמורת 100 ₪ מכל נוסע וזאת ברכב שמספר הנוסעים המותר מורשה ל-8. המערער נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית. ערעור במחוזי נדחה.

· עפ"ג (מרכז) 1057-01-15 **שוויקי נ' מדינת ישראל** (22.2.15). הנאשם הורשע בעבירה של הסעת שב"חים שלא כדין. הנאשם הסיע 20 שב"חים ברכב שלא מיועד לכך תוך שינוי מבנה הרכב לצורך הסתרתם. לנאשם עבר פלילי הכולל עבירות דומות. בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר והופעל מאסר על עמוד 5

תנאי במצטבר כך שסה"כ נידון ל- 11 חודשי מאסר וענישה נלווית. נדחה ערעור הנאשם על חומרת העונש.

· עפ"ג (י-ם) 17636-04-14 **דוויק נ' מדינת ישראל** (18.9.14). הנאשם הורשע בעבירות של הסעת תושב זר והסעת נוסעים בשכר. המערער הסיע ברכבו 20 שב"חים ברכב שמיועד ל- 8 נוסעים ותמורת 50 ₪ לכל נוסע. הנאשם נעדר עבר פלילי. נגזרו עליו 10 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור הנאשם התקבל והמחוזי הקל בעונשו של הנאשם והשית עליו 7 חודשי מאסר בפועל.

· עפ"ג (י-ם) 17752-05-12 **מדינת ישראל נ' דבש** (20.5.12). הנאשם הורשע ב-3 עבירות של הסעת שב"חים בנסיבות מחמירות תמורת שכר. הנאשם, בשני כתבי אישום, הסיע ב- 3 הזדמנויות שונות שב"חים: בהזדמנות אחת הסיע 5 שב"חים, בהזדמנות שניה 15 שב"חים ובהזדמנות אחרת הסיע 20 שב"חים. בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר וענישה נלווית. בית משפט המחוזי קיבל את הערעור על קולת העונש וגזר 13 חודשי מאסר.

· עפ"ג (י-ם) 2593-06-10 **מדינת ישראל נ' ג'מיל** (17.6.10). הנאשם הורשע בהסעת 11 שב"חים לתוך שטחי מדינת ישראל תמורת כסף. בית המשפט קמא גזר 4 חודשי מאסר וענישה נלווית. התקבל ערעור המדינה על קולת העונש והנאשם נדון לחמישה וחצי חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· עפ"ג (מרכז) 38416-08-15 **אבו רמילה נ' מדינת ישראל** (17.11.15). הנאשם הורשע בעבירות של הסעת 16 שב"חים ברכב שמיועד לאדם אחד נוסף מלבד הנהג ובעבירה של סיוע לפריצה. בית משפט קמא גזר 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית ערעור בבית משפט מחוזי נדחה.

ראו גם ת"פ (טבריה) 34512-04-15 **מדינת ישראל נ' אבו סאלח** (11.1.16) (הסעת 12 שב"חים- 4 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית); ת"פ (רמלה) 19709-06-15 **מדינת ישראל נ' אבו ענזה** (2.11.15) (הסעת 12 שב"חים ברכב בו מס' הנוסעים המותר לא יעלה על 8 ותיק נוסף של הסעת שוהה בלתי חוקי יחיד והפרעה לשוטר . 9 חוד' מאסר וענישה נלווית); ת"פ (רמלה) 32787-06-14 **משטרת ישראל נ' עליאן** (19.2.15), (הסעת 20 שב"חים בתמורה ל- 4,000 ₪ ברכב שאינו מיועד להסעת נוסעים ואינו מבוטח ובנוסף הפרת הוראה חוקית 8 חוד' מאסר בפועל וענישה נלווית); ת"פ (פ"ת) 41171-07-12 **מדינת ישראל נ' חלאק** (9.1.14), (הסעת 20 שב"חים ועבירות נלוות, 6 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו וענישה נלווית); ת"פ (ק"ג) 4471-06-13 **מדינת ישראל נ' אבו זעילה** (12.11.13), (הסעת 5 שב"חים תמורת תשלום של 20 ₪ לכל אחד, נגזרו בהסדר 3 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים).

עיינתי בפסקי הדין שהוצגו על ידי ב"כ הצדדים.

הפסיקה שהוצגה על ידי ב"כ הנאשם אינה תואמת לנסיבות שבפניי: בעפ"ג (מרכז) 14791-03-09 **חסן נ' מ"י** עסקין בהסעת תושב זר יחיד, מבלי שנטען כי הוסע בתמורה לשכר, כך גם בת"פ (ב"ש) 3660/08 **מ"י נ' דניסוב**. בת"פ 60312-01-13 **מ"י נ' אבו סבית** עסקין בשני אישומים של הסעת 3 ו- 4 שב"חים, ללא אינדיקציה לשכר, לנאשם שלא ריצה מאסרים בעברו. בת"פ 9731-07-4 **מ"י נ' נבארי** הורשע נאשם בשני אישומים של הסעת 5 ו- 2 שב"חים, ללא אינדיקציה לתשלום, הנאשם שם נעדר הרשעות קודמות. באשר לתיק 21954-07-16 **מ"י נ' אלראבדי**, שם הורשע הנאשם בבית משפט קמא ב- 3 אישומים של הסעת 4, 6, ו- 4 שב"חים, ללא אינדיקציה לתשלום שכר, נאשם נעדר הרשעות. תלוי ועומד ערעור של המדינה בבית משפט המחוזי על קולת העונש.

כאמור, באף אחד מפסקי הדין שהוצגו לא הוסעו 10 שב"חים, ואף לא היתה אינדיקציה לכך שההסעה היתה בתמורה לשכר.

לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבות של

עמוד 6

13.

הסעת 5 שב"חים נע ממאסר קצר ועד למספר חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבות של הסעת 10 שב"חים בתמורה לשכר והסעת נוסעים במספר העולה על המותר ברישיון הרכב, נע בין 5-15 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

14. במקרה דנן, אין הצדקה לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

15. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לחובתו של הנאשם את עברו הפלילי. הנאשם, יליד 1988, צבר לחובתו 2 הרשעות קודמות בגין עבירות בתחום הרכוש והאלימות. הנאשם ריצה בעבר עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו. הנאשם נשוי ואב לשלושה קטינים, מפרנס יחיד למשפחה במצב כלכלי קשה.
- לקחתי בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן. כאמור, הנאשם מסר דגימות אשר יצאו נקיות משרידי סם. שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר מרתיע בעבודות שירות, לצד שילוב הנאשם בצו מבחן, על מנת להמשיך לעקוב ולוודא שהנאשם נמנע משימוש בסמים ועל מנת לשלבו בהליך טיפולי במישור התעסוקתי.
- שקלתי את האמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות, אשר ציין כי לא נמצא לנאשם מקום השמה בשל אופן ריצוי מאסרו הקודם הכלל היעדרויות ללא אישור.
- לקחתי בחשבון כי הנאשם לא ריצה בעברו עונש מאסר מאחורי סורג וברית.
- נתתי משקל משמעותי לשיקול הרתעת היחידבגדרו של המתחם. כאמור הנאשם נותן את הדין בגין שתי עבירות דומות, כאשר העובדה שנתפס לאחר ביצוע העבירה הראשונה ונחקר עליה, לא היה בה די כדי להרתיעו ולמנוע את האירוע השני, אירוע שנסיבותיו חמורות הרבה יותר. הנאשם כאמור התפרנס אותה עת מהסעת תושבי הרשות, ולפיכך האחריות הרובצת לפתחו לבדוק את ההיתרים של הנוסעים גדולה במיוחד.
- לקחתי בחשבון את חלופת הזמן ממועד ביצוע העבירות (4.5-5 שנים). הגם שחלף זמן רב ממועד ביצוע העבירות, לא מצאתי ליתן משקל מכריע לחלופת הזמן בשים לב שחלק לא מבוטל מהדחיות בדיונים נעוצות בהתנהלותו של הנאשם ובשים לב שהנאשם המשיך לבצע עבירות (הגם שלא עבירה דומה - אלא עבירת

אלימות). אמנם כפי שציין ב"כ הנאשם כתב האישום באירוע הראשון הוגש בחלוף 9 חודשים ממועד ביצוע העבירה, אך בתיק השני כתב האישום הוגש לאלתר, בהליך מעצר.

16. לאחר ששקלתי מכלול השיקולים שלעיל, לא מצאתי הצדקה לאמץ את המלצת שירות המבחן. עונש מאסר קצר בעבודות שירות, כפי שהומלץ על ידי שירות המבחן, אינו הולם את חומרת העבירות, בפרט העבירות באירוע השני.

ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ מדינת ישראל קבע בית המשפט העליון כי:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות מבחן אינו מופקד עליהם....".

ראו גם ע"פ 1170/15 פלוני נ. מ"י; רע"פ 8344/15 מחאמיד נ. מדינת ישראל רע"פ 2208/16 גוהר נ. מדינת ישראל.

17. בנסיבות שבפני, לאור העובדה שהנאשם נותן את הדין בגין שני אירועים במסגרתם הסיע 5 ו- 10 שוהים בלתי חוקיים, כשאחד האירועים בתמורה לשכר, יש ליתן משקל משמעותי לאינטרס הציבורי, לשיקולי הגמול וההרתעה, באופן שלטעמי מחייב ענישה בדמות מאסר בפועל.

ראו פסק דינו המנחה של בית המשפט המחוזי שניתן ביום 7.6.17 בעפ"ג 33170-01-17 מדינת ישראל נ' אלריאטי, שם הורשע המשיב בשלושה אישומים של הסעת 3, 6 ו-3 שב"חים. בית משפט קמא אימץ את המלצת שירות המבחן וגזר 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 3 חודשי פסילה ו-3 חודשי פסילה מותנית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את המאסר על 9 חודשים את הפסילה המותנית על 9 חודשים ולא התערב בתקופת הפסילה בפועל, למרות שהעיר כי היה מקום להשתת פסילה ממושכת יותר, זאת משום שהמשיב כבר סיים לרצות רכיב זה של העונש.

בית המשפט המחוזי קבע:

"העובדה ששלושת התיקים צורפו ונכללו בגזר דין אחד, אין בה כדי ליטול את העוקץ מכך שמדובר במספר עבירות, בכתבי אישום נפרדים, שבוצעו במקומות שונים ובמועדים שונים, ובמשיב אשר חוזר ומסתבך בביצוע עבירות מסוג זה, ללא מורא ותמורת רווח כספי".

18. לאחר שלקחתי בחשבון את מכלול השיקולים שלעיל, הן אלו שלחומרה והן אלו שלקולה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם מעט מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

19. בשים לב ששתי העבירות בוצעו באותו הרכב, סברתי כי קיימת הצדקה להורות על חילוט הרכב, כפי שעתרה המאשימה, וכך הייתי מורה, אלא שלא הוצגו בפני כל נתונים המלמדים על הקשר בין הנאשם לרכב, על היותו בעליו החוקיים של הרכב, או המחזיק בו דרך קבע, ולפיכך בנסיבות אלו ובהעדר המידע הנ"ל, לא מצאתי כי ניתן להורות על חילוט הרכב.

סוף דבר

20. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין העבירות בתיק 58047-05-13 - 3 חודשי מאסר בפועל.

בגין העבירות בתיק 12934-01-13 - 7 חודשי מאסר בפועל.

בשל חלופי הזמן, בשל היות המאסר- מאסר ראשון שירוצה מאחורי סורג וברית, בשל המלצת שירות המבחן ובשל נסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט לעיל אני מורה כי שני המאסרים ירוצו בחלקם באופן חופף, כך שבסך הכל על הנאשם לרצות 8 חודשי מאסר בפועל.

מתקופת המאסר ינוכו 3 ימי המעצר שריצה הנאשם.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס כספי בסך של 8,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.3.18. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ג. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים.

הפסילה בפועל תחל מיום שחרורו מן המאסר.

מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרשיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מיום שחרורו אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

ד. פסילה מלהחזיק ומלקבל רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

זכות ערעור תוך 45 ימים לביהמ"ש המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"ט תמוז תשע"ז, 13/07/2017 במעמד הנוכחים.